DETERMINANŢI INDEFINIŢI PARTITIVI VS NONPARTITIVI

ISABELA NEDELCU[1]
Universitatea Bucureşti

DÉTERMINANTS INDÉFINIS PARTITIFS VS.NONPARTITIFS

Résumé

L'analyse des déterminants indéfinis sépare les partitifs et les nonpartitifs en fonction de quelques critères: l'existence d'une partie complémentaire, la possibilité d'association du groupe qu'ils introduisent avec un prédicat d'entité, la lecture forte qui résulte d'un contexte contrastif. Seulement les déterminants câţiva „quelques" et unii „certains" sont partitifs. En ce qui concerne le déterminant nişte „des" (tout comme d'autres indéfinis), celui-ci n'est partitif qu'au niveau discursif, lorsqu'il entre en relation avec un corrélatif du type ceilalţi („les autres"), restul („le reste").

Mots-clés: *quantificateur, déterminant indéfini, partitif, prédicat d'entité/non-épisodique.*

1. Determinanţii indefiniţi

Se ştie că unii determinanţi indefiniţi au forme diferite după cum se construiesc cu un plural sau cu un singular. Astfel, *mulţi, puţini, câţiva*, *destui* apar numai în combinaţie cu substantivele la plural (sau cu formă de plural), iar *mult, puţin, câtva, destul,* cu cele la singular (sau cu formă de singular):

(1) *mulţi oameni*
(2) *mult talent.*

[1] Isabela Nedelcu este absolventă a Facultăţii de Litere din Bucureşti. Doctorat în Filologie cu teza: „Categoria partitivului în limba română", apreciată la susţinerea publică din februarie 2008 cu calificativul „summa cum laude". Coautoare la *Gramatica limbii române* (GALR), I, II, Editura Academiei, 2005. Autoare a mai multe articole având ca obiect sintaxa, semantica, morfologia, cultivarea limbii. Din 1999, asistent de cercetare în cadrul Sectorului de romanistică (până în 2001) şi în cadrul Sectorului de gramatică (din 2001 până în prezent) aparţinând Institutului de Lingvistică „Iorgu Iordan–Al. Rosetti" din Bucureşti. Din 2004, asistent universitar în cadrul Catedrei de limba română, ţinând seminare şi cursuri de sintaxă, morfologie, morfosintaxă şi semantică, lexic, stilistică, introducere în tehnica redactării. E-mail: isa_nedelcu@yahoo.com.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

Alţi determinanţi se pot asocia cu ambele tipuri de substantive. Aşa sunt *nişte* şi *ceva:*

(3) *nişte/ceva probleme*
(4) *nişte/ceva apă.*

Ca şi determinanţii *mulţi, puţini, câţiva, destui,* cei din seria numeralelor (*doi*, *trei*, *zece* etc.), care intră tot în categoria indefinitelor, cu diferenţa că acestea din urmă precizează cantitatea, sunt compatibili doar cu substantivele numărabile, la plural (cu excepţia lui *un*):

(5) *trei cărţi.*

În acest articol, aducem în discuţie câteva aspecte care privesc analiza determinanţilor indefiniţi menţionaţi în raport cu partitivul şi cuantificarea. Dacă determinanţii indefiniţi au valoare partitivă şi/sau cuantificaţională, dacă *nişte,* analizabil drept articol sau adjectiv pronominal nedefinit, este cuantificator partitiv, dacă gruparea *nişte* + *substantiv* reprezintă echivalentul semantic al substantivului nedeterminat, dacă se poate vorbi despre determinanţi partitivi şi care sunt aceştia sunt probleme la care ne vom referi în cele ce urmează.

2. Determinantul indefinit nişte

2.1. Statutul gramatical al lui nişte

Cele mai multe şi mai dificile probleme de interpretare pune ***nişte***[2].

O primă problemă este aceea legată de statutul gramatical al lui *nişte* – articol sau adjectiv pronominal nedefinit.

În Stan 2007, se găseşte o sinteză asupra interpretărilor care s-au dat lui *nişte* în gramaticile româneşti, precum şi interpretarea cercetătoarei, diferită de cele pe care le menţionează.

Interpretarea curentă a lui *nişte* este cea de articol nedefinit/indefinit[3]. În GALR, *nişte* este considerat articol nedefinit, în contextul substantivelor la plural, şi adjectiv pronominal nedefinit, în contextul substantivelor masive[4].

[2] *Nişte,* ca şi echivalentele lui din alte limbi, constituie obiectul unor cercetări recente care încearcă să clarifice statutul acestui determinant – vezi, de exemplu, pentru *nişte,* Stan 2007; pentru sp. *unos,* Laca – Tasmowski 1996; pentru *des,* Dobrovie-Sorin – Beyssade 2004.

[3] Vezi, de exemplu, Mitran 1966, în GA I, p. 110; Avram 2001, p. 105–107.

[4] Vezi Nedelcu 2005, în GALR I, p. 106–108, şi Vasilescu 2005, în GALR I, p. 261.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

Cercetând gramatici mai vechi ale limbii române, Stan 2007 constată că la Cipariu, care a elaborat prima Gramatică a Academiei, în 1869, ca şi la Philippide şi mai târziu la Iorgu Iordan, *nişte* este considerat adjectiv pronominal nedefinit[5]. Soluţia interpretării lui *nişte* drept adjectiv pronominal nedefinit îşi poate găsi un sprijin în etimonul său – lat. *nescio quid* „nu ştiu ce”[6].

Stan 2007 demonstrează că *nişte* „se situează la limita dintre un element funcţional (articol, determinant slab) şi un element lexical (adjectiv slab)”[7]. Cercetătoarea propune interpretarea lui *nişte* ca un determinant slab, funcţia sa referenţială (de asociere a substantivului cu o clasă de referenţi) fiind foarte slabă, în comparaţie cu cea a articolului nedefinit sg. *un*. Acest lucru este dovedit de posibilitatea ca *nişte* să lipsească din anumite contexte:

(6) *Sosesc nişte oameni. – Sosesc oameni.*
(7) *Soseşte un om. – *Soseşte om.*

În plus, faţă de *un*, arată Stan 2007, *nişte* nu poate exprima flexionar categoria cazului în limba actuală.

Statutul de element „slab adjectival” este demonstrat de Stan 2007 prin nerealizarea acordului în gen şi număr cu substantivul, prin faptul că este „mai slab nedefinit semantic” decât un adjectiv precum *câţiva,* de exemplu, prin faptul că nu are un corespondent pronominal (altfel spus, *nişte* nu se asociază cu un nominal vid, precum *unii:* compară *unii oameni*, *unii* cu *nişte oameni, *nişte*) şi prin faptul că nu se poate coordona cu alte adjective pronominale.

O problemă secundară legată de statutul morfologic al lui *nişte* este aceea dacă este pertinentă o separare a lui *nişte + masiv „singulare tantum”* de *nişte + substantiv plural.*

În GA, se spune că *articolul nişte* apare şi la singular, la numele de materie, cu observaţia că formele de plural cu *nişte* au sens schimbat faţă de formele de singular cu articolul *nişte,* şi se dau următoarele exemple pentru articularea nedefinită a substantivului:

(8) *un gunoi, nişte gunoi, nişte gunoaie*
(9) *un peşte, nişte peşte, nişte peşti*
(10) *o apă, nişte apă, nişte ape*[8].

[5] Vezi Timotei Cipariu, *Gramateca limbei române. Partea I. Analitica*, Bucureşti, 1869, p. 265; Al. Philippide, *Gramatică elementară a limbii române,* Iaşi, Editura Librăriei Isr. Kuppermann, 1897, p. 62; Iorgu Iordan, *Gramatica limbii române*, Bucureşti, Cartea Românească (ediţie nouă, în facsimil, cu prefaţă de Marcel Crihană, Bucureşti, Editura Semne, 2005), 1937, p. 111, apud Stan 2007, p. 199.

[6] Cf. MDA.

[7] Vezi Stan 2007, p. 203.

[8] Vezi Mitran 1966, în GA I, p. 110.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

Avram 2001 vorbeşte şi de articolul *nişte,* şi de adjectivul pronominal nedefinit *nişte,* fără a le separa explicit[9].

Stan 2007 îl interpretează pe *nişte* (vezi *supra*) ca fiind la limita dintre un element funcţional (articol) şi un element lexical (adjectiv), fără a face (explicit) distincţia între *nişte* în contextul unui masiv „singulare tantum" şi *nişte* în contextul unui substantiv la plural.

Soluţia unitară de analiză a lui *nişte* în cele două combinaţii poate fi susţinută şi de exemplul nedefinitului *ceva*, care se poate construi atât cu un substantiv „singulare tantum", cât şi cu un substantiv plural:

(11) *ceva talent/curaj*
(12) *ceva jucării.*

Considerăm că orice soluţie de interpretare morfosintactică a lui *nişte* am alege, unitară sau separată în contexte de singular şi de plural, analiza acestui determinant în raport cu partitivul şi cuantificarea este aceeaşi. *Nişte* + forma de pluralul va intra în paradigma constituită de indefinitele având trăsătura [+ Discret]: *mulţi, puţini, câţiva, destui,* iar *nişte* + forma de singular, având trăsătura [– Discret], în paradigma constituită din: *mult, puţin, câtva, destul.*

2.2. Gruparea nişte + N este echivalentă cu N?

O altă problemă în analiza lui *nişte* este aceea dacă gruparea *nişte* + *substantiv* este echivalentă cu substantivul fără determinant.

Pornind de la observaţia că în limbile ibero-romanice articolul indefinit plural este concurat de absenţa determinantului în exprimarea pluralului indefinit, Laca – Tasmowski 1996 propun o analiză a grupării sp. *unos* + *substantiv* (*unos* + *N*) care o separă de substantivul fără determinant. Metodele şi rezultatele cercetării făcute de cele două lingviste pentru sp. *unos* sunt valabile şi pentru echivalentul rom. *nişte.*

Aşa cum arată Laca – Tasmowski 1996, sp. *unos* introduce un referent de discurs (o variabilă de grup) faţă de pluralul brut (adică pluralul fără determinant – engl. „bare plurals") care nu are această capacitate. Cele două

[9] Vezi Avram 2001, p. 109–110 şi 189. Discutând despre articolul *nişte,* Avram 2001, p. 109, remarcă faptul că „posibilitatea opoziţiei sg. cu articol nedefinit – pl. nearticulat face ca unii cercetători să nege calitatea de articol nedefinit a lui *nişte,* respectiv existenţa unui articol nedefinit de N.Ac. pl.". M. Avram compară exemplele: *Trec soldaţi/nişte soldaţi., Am întâlnit soldaţi/nişte soldaţi.* şi *Trece un soldat., Am întâlnit un soldat.*, arătând că numai din primele poate fi omis articolul.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

lingviste aduc pentru aceasta câteva argumente. Vom invoca argumentele lor pentru discutarea statutului rom. *nişte* în raport cu pluralul brut.

Un argument important pentru a arăta că *unos N*, respectiv rom. *nişte N* introduc un referent de discurs (o variabilă) este acela că permit reluarea anaforică, spre deosebire de pluralul brut care acceptă mai dificil realizarea anaforei:

(13) *Am cumpărat nişte flori. Două dintre ele erau roşii.*
(14) ?*Am cumpărat flori. Două dintre ele erau roşii.*

O altă dovadă că *unos N*, respectiv *nişte N* introduc o variabilă este faptul că apar în enunţuri generice, unde *unos, nişte* au rolul de operatori generici ai variabilei date. Exemplele din Laca – Tasmowski 1996, ca şi exemplele traduse în română, dovedesc această deosebire:

(15) a. *No puedo creer que esos dos sean millonarios. Unos millonarios ne viajan en segunda clase.*
b. *Nu pot să cred că aceia doi sunt milionari. Nişte milionari nu călătoresc la clasa a doua.*
(16) a. *Unas palabras inoportunas tienen a veces consecuencias más graves que un insulto.*
b. *Nişte vorbe inoportune au uneori consecinţe mai grave decât o insultă.*

Apariţia lui *unos N* în enunţuri generice, atrag atenţia cele două lingviste, este posibilă însă cu condiţia ca în context să fie prezent un grup ((15)) sau ca predicatul să se aplice într-o manieră colectivă ((16)). Spre deosebire de *unos/nişte N*[10], care introduce o variabilă de grup, pluralul brut nu apare în astfel de structuri.

Lingvistele susţin că *unos* are un comportament apropiat de cardinale. Înlocuirea lui *unos* cu *doi, trei* etc. în enunţurile generice este acceptabilă, singura diferenţă semantică fiind aceea că ultimele explicitează cardinalitatea grupului:

(17) a. *No puedo creer que esos dos sean millonarios. Dos millonarios ne viajan en segunda clase.*
b. *Nu pot să cred că aceia doi sunt milionari. Doi milionari nu călătoresc la clasa a doua.*

[10] Articolul *un*, care introduce o variabilă atomică, poate să apară, de asemenea, într-un enunţ generic.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

2.3. Nişte – *determinant partitiv?*

Un alt aspect discutabil în interpretarea lui *nişte* priveşte calificarea acestuia drept partitiv sau nonpartitiv şi, implicit, valoarea lui cuantificaţională sau noncuantificaţională. În bibliografia românească se întâlnesc ambele soluţii. În GALR, ca şi în Niculescu 1999, de exemplu, *nişte* este analizat drept un cuantificator partitiv[11]. Problema interpretării lui *nişte* a fost reluată de Stan 2007 care susţine, în concordanţă cu cercetările efectuate pentru alte limbi, precum franceza şi spaniola, că rolul de cuantificator partitiv al lui *nişte* nu este clar[12].

Pentru că *nişte* nu presupune existenţa unui ansamblu din care se extrage o parte, calificarea acestuia drept determinant partitiv nu este pertinentă. Caracterul nonpartitiv sau nonpresupoziţional[13] al lui *unos N*, respectiv *nişte N,* este dovedit, aşa cum arată Laca – Tasmowski 1996, de faptul că *unos/nişte N* nu poate relua cu uşurinţă o parte dintr-un ansamblu deja introdus (precum *algunos;* vezi *infra*), ca în exemplele pe care cele două lingviste le dau:

(18) *?Echaron sus barquitos al agua. Unas barquitos se hundieron.*
(19) *?Ei şi-au pus bărcuţele pe apă. Nişte bărcuţe s-au scufundat.*

Un alt argument pentru a demonstra caracterul nonpartitiv/ nonpresupoziţional al lui *unos,* respectiv al lui *nişte,* este acela că *unos/nişte N* nu se poate combina cu un predicat nonepisodic[14]. *Unos/nişte N* se poate combina totuşi cu un predicat nonepisodic dacă este modificat de o propoziţie relativă:

(20) *Nişte exerciţii pe care le-a propus deunăzi erau uşoare*[15].

Unos, respectiv *nişte* nu sunt cuantificatori, întrucât nu admit lectura distributivă[16]. Există totuşi două tipuri de contexte în care *unos,* respectiv *nişte* devin operatori

[11] Vezi Nedelcu 2005, în GALR I, p. 108; Niculescu 1999, p. 177–180.
[12] Vezi Stan 2007, p. 202.
[13] Este sugestiv faptul că termenul „partitiv" este utilizat uneori ca sinonim pentru „presupoziţional". Dobrovie-Sorin 2004, p. 111, arată, pornind de la Diesing 1992 – Molly Diesing, *Indefinites*, MIT Press, Cambridge, Mass, că termenul „presupoziţional" este utilizat ca sinonim al lui „partitiv". Dobrovie-Sorin 2004 utilizează termenul „presupoziţional" ca echivalent al lui „forte"; vezi *infra*, pentru utilizarea termenului „forte" la Dobrovie-Sorin 2004.
[14] În terminologia lui Dobrovie-Sorin 2004, predicatul nonepisodic ar corespunde „predicatului de entitate". Predicatele de entitate sunt de tipul: *inteligent, mare, frumos, savuros* etc. Dobrovie-Sorin arată că predicatele de entitate se asociază în mod necesar cu GN care denotă entităţi, de aici şi denumirea acestora; vezi Dobrovie-Sorin 2004, p. 43, 101, 106.
[15] Exemplul este dat de Laca – Tasmowski 1996, p. 119.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

de cuantificare, şi anume contextele cu un „prezentativ” marcat prin *sunt* „există, se găsesc” ((21)) şi cele cu elemente corelative de tipul *ceilalţi, restul* ((22)):

(21) *Sunt nişte oameni care sunt foarte nerăbdători.*
(22) *Nişte oameni sunt foarte nerăbdători, ceilalţi sunt calmi.*

După cum se observă din exemplele (21)–(22), *nişte N* apare în poziţia de subiect al unui predicat nonepisodic, dovadă că *nişte* este în aceste contexte cuantificator partitiv.

3. Determinanţii indefiniţi partitivi unii, câţiva

Spre deosebire de *nişte,* indefinitele ***unii*** şi ***câţiva*** sunt partitive şi cuantificaţionale[17]. Comparaţia lor cu *nişte* explică acest lucru.

Dacă *nişte N* nu poate relua cu uşurinţă o parte dintr-un ansamblu deja introdus (vezi exemplul (19)), *câţiva* şi *unii* permit fără nicio dificultate reluarea anaforică:

(23) *Am privit îndelung inelele din vitrină. Unele/Câteva inele erau cu diamante.*

Aşa cum arată Laca – Tasmowski 1996, spre deosebire de *unos* (*nişte*), *algunos* (*câţiva, unii*) are caracter presupoziţional, altfel spus, este partitiv, cum reiese din exemplele (24)–(25) date de lingviste, unde numai *algunos/câţiva, unii* indică neechivoc faptul că femeile făceau parte din cortegiu:

(24) *Cortegiul urma să se urnească. Câteva/Unele femei au început să plângă.*
(25) *Cortegiul urma să se urnească. Nişte femei au început să plângă.*

În exemplul (24), utilizarea lui *câteva/unele* implică existenţa unui ansamblu din care se extrage o parte.

Unii N şi *câţiva N* presupun existenţa unei părţi *complementare* căreia i se aplică predicaţia[18]. Astfel, implicaturile unor construcţii precum (26)–(27) sunt (28)–(29):

---

[16] Asupra acestei condiţii atrage atenţia Dobrovie 2004, p. 148: „GN cuantificaţionale sunt în mod necesar distributive […]. În virtutea distributivităţii lor intrinsece, GN cuantificaţionale induc o lectură dependentă de un indefinit care se găseşte în domeniul lor.”

[17] În mod similar, Dobrovie-Sorin 2004, p. 116–117, analizează determinantul indefinit fr. *certains* ca având sens partitiv-contrastiv.

[18] Ideea apare în Laca – Tasmowski 1996, p. 120–121.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

(26) *Nu am văzut unele persoane.*
(27) *Nu am făcut unele exerciţii de mişcare.*
(28) *Am văzut unele persoane.*
(29) *Am făcut unele exerciţii de mişcare.*

Un argument important în favoarea interpretării determinanţilor *câţiva* şi *unii* drept determinanţi partitivi este posibilitatea de asociere a grupului pe care îl introduc, când acesta se află în poziţia de subiect, cu predicate nonepisodice sau cu predicate de entitate, spre deosebire de grupul *nişte + N:*

(30) *Câţiva/Unii elevi sunt inteligenţi.*
(31) *?Nişte elevi sunt inteligenţi.*

Aşa cum arată Dobrovie-Sorin 2004, GN indefinit *des + N*, din franceză (corespunzător lui *nişte + N*), ca şi numele fără determinant, denotă proprietăţi, de aceea este incompatibil cu predicate de entitate[19].

4. Alţi determinanţi indefiniţi

Ne întrebăm dacă şi alţi determinanţi indefiniţi – ***mulţi, puţini, doi, cincisprezece*** etc. sunt sau pot fi calificaţi drept partitivi.

Conform distincţiei operate de Milwark 1977 între *slab* şi *forte*, GN indefinite sunt considerate *slabe,* iar GN cuantificaţionale şi cele definite sunt considerate *forte*[20]. Baza separării acestora o constituie posibilitatea sau imposibilitatea de a apărea în fraze existenţiale, mai exact, de a se asocia cu „există/este/se află" (engl. *there is*), cum se vede din exemplele:

(32) *Sunt doi/mulţi elevi în sală.*
(33) **Este fiecare elev în sală.*
(34) *?Este elevul în sală*[21].

Şi indefinitele pot avea o lectură forte numai dacă apar într-un context contrastiv, context ce evidenţiază sensul lor partitiv[22]. Într-un exemplu precum

[19] Vezi Dobrovie-Sorin 2004, p. 102.
[20] Vezi Milwark 1977, p. 4–9.
[21] Pentru exemple similare în franceză, vezi Dobrovie-Sorin 2004, p. 98.
[22] Vezi Milwark 1977, p. 17–23. Vezi pentru explicarea distincţiei *slab – forte,* plecând de la Milwark 1977, şi Dobrovie-Sorin 2004, p. 97–112. Dobrovie-Sorin 2004, p. 105–108, arată că există şi indefinite forte care nu sunt interpretate obligatoriu ca partitive, ca în exemplele: *O maşină era în garaj., Un bărbat era alături de mine., A trebuit să ne oprim pentru că trei copii erau bolnavi/obosiţi.,* deşi aceste exemple conţin predicate de entitate.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

(35), *doi elevi* are o lectură forte, deci partitivă (fiind echivalent cu *doi dintre elevi*), datorită contrastului creat de coocurenţa cu *ceilalţi* sau *restul:*

(35) *Doi elevi erau atenţi, ceilalţi/restul erau cu gândul la vacanţă.*

Aşa cum arată Dobrovie-Sorin 2004, un GN indefinit este partitiv dacă acesta presupune existenţa unui ansamblu de indivizi determinat contextual[23].

De asemenea, asocierea cu predicate de entitate, potrivit analizei lui Dobrovie-Sorin 2004, antrenează o lectură forte a indefinitelor şi, implicit, considerarea lor ca partitive[24]:

(36) *Doi copii erau blonzi.*

Concluzii

Calificarea drept partitivi a determinanţilor indefiniţi trebuie să răspundă unor criterii riguroase, iar acestea sunt: implicarea unei părţi complementare, posibilitatea asocierii grupului pe care îl introduc cu un predicat de entitate (nonepisodic), lectura forte generată de contextul contrastiv.

Cât priveşte gruparea *nişte + N,* aceasta nu este echivalentă cu *N* nedeterminat, numai *nişte + N* introducând un referent de discurs, cum o dovedesc testul reluării anaforice şi apariţia acestei grupări în enunţurile generice. Dintre determinanţii indefiniţi, numai *unii* şi *câţiva* sunt partitivi. Ceilalţi, inclusiv *nişte,* doar la nivel discursiv pot căpăta sens partitiv, având o lectură forte.

BIBLIOGRAFIE

Avram 2001 – Mioara Avram, *Gramatica pentru toţi*, ediţia a III-a, Bucureşti, Humanitas

Dobrovie-Sorin – Beyssade 2004 – Carmen Dobrovie-Sorin, Claire Beyssade, *Définir les indéfinis*, Paris, CNRS Éditions

Laca – Tasmowski–De Ryck 1996 – Brenda Laca, Liliane Tasmowski-De Ryck, „Indéfini et quantification", *Recherches linguistiques de Vincennes. Structure et interprétation*, nr. 25, p. 107–128

Milwark 1977 – G. L. Milwark, „Toward an Explanation of Certain Pecularities of the Existential Construction in English", *Linguistic Analyisis*, volume 3, number 1, p. 1–29

Mitran 1966 – Mircea Mitran, „Articolul", în *Gramatica limbii române* (GA) I, ediţia a II-a revăzută şi adăugită, tiraj nou, Bucureşti, Editura Academiei Române, p. 97–113

Nedelcu 2005 – Isabela Nedelcu, „Substantivele masive", în *Gramatica limbii române* (GALR) I, Bucureşti, Editura Academiei, p. 106–109

Niculescu 1999 – Alexandru Niculescu, *Individualitatea limbii române*, vol. 3, Cluj-Napoca, Clusium

[23] Vezi Dobrovie-Sorin 2004, p. 105.

[24] Vezi Dobrovie-Sorin 2004, p. 98, 101–102.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)

Stan 2007 – Camelia Stan, „'Articolul' nişte", în volumul *Limba română – stadiul actual al cercetării* (coord. Gabriela Pană Dindelegan), p. 199–205
Vasilescu 2005 – Andra Vasilescu, „Pronumele şi adjectivul pronominal nehotărât", în *Gramatica limbii române* (GALR) I, Bucureşti, Editura Academiei, p. 254–268.

BDD-A2426 © 2008 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:11 UTC)